Αρχαία Ελληνικά Β' Λυκείου

07 Ιανουαρίου 2026

Ενδεικτικές Απαντήσεις

Α1. 1. Λ

2. Λ

3. Λ

4. Σ

5. Λ

Β1.α. Με την αντωνυμία «αὐτῶν» ο Μαντίθεος αναφέρεται στις συνήθειες ψυχαγωγίας άλλων νέων της εποχής του, οι οποίοι σύχναζαν σε καταγώγια και γενικότερα σε χώρους κακής φήμης, θέλοντας να διαφοροποιήσει τη δική του στάση από τη δική τους.

β. Η μεγαλύτερη απόδειξη της τιμιότητας και της κόσμιας συμπεριφοράς του Μαντίθεου («τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας») αποτελεί η σαφής αποστασιοποίησή του από τις συνήθεις πρακτικές άλλων νέων της εποχής του στον δημόσιο βίο. Συγκεκριμένα, ενώ πολλοί νεαροί Αθηναίοι αφιέρωναν τον χρόνο τους σε τυχερά παιχνίδια ή σε οινοποσίες σε κακόφημους χώρους και καταγώγια, ο Μαντίθεος προβάλλεται ως πρόσωπο που διακρίνεται για την ευπρέπεια, τη μετριοπάθεια και το ήθος του.

Β2. Στο απόσπασμα του Λυσία η γυναίκα παρουσιάζεται ως παθητικό πρόσωπο, καθώς η κοινωνική και οικογενειακή της αποκατάσταση εξαρτάται από τις ενέργειες των ανδρών του σπιτιού. Ο ομιλητής (Μαντίθεος) αναλαμβάνει την ευθύνη του γάμου των αδελφών του και της παροχής της προίκας, χωρίς να γίνεται λόγος για οποιαδήποτε προσωπική πρωτοβουλία των ίδιων. Η γυναίκα εντάσσεται στον θεσμό του γάμου ως αντικείμενο φροντίδας και οικονομικής μέριμνας, στοιχείο που αντανακλά τη θέση της στην πατριαρχική δομή της αρχαίας αθηναϊκής κοινωνίας.

Αντίθετα, στο κείμενο του Ανδρέα Φραγκιά η γυναίκα εμφανίζεται ως ενεργό πρόσωπο, που έχει καθοριστικό ρόλο στη διαδικασία της αποκατάστασής της. Η Γεωργία εργάζεται αδιάκοπα, συμβάλλοντας όχι μόνο στη δική της προίκα, αλλά και στη συντήρηση ολόκληρης της οικογένειας. Παράλληλα, η μητέρα της, επίσης γυναικεία μορφή, αναλαμβάνει πρωτοβουλία και με αυτοθυσία εξασφαλίζει στην κόρη της τα απαραίτητα για τη νέα της ζωή. Έτσι, η γυναίκα παρουσιάζεται ενεργή, εργαζόμενη και ουσιαστικά υπεύθυνη για τη διαμόρφωση της ζωής της.

Β3. ἐνειμάμην, ἔγκλημα, διώκηκα, τυγχάνουσι, ὄψεσθε

Γ1. Παντρεύτηκε μετά μια γυναίκα από τη Σέριφο από σόι πολύ πιο αξιόλογο συγκριτικά με τη φήμη της πόλης των Σεριφίων, γυναίκα από την οποία γεννήθηκαν ο Σώπολις, ο Θρασύλοχος και η θυγατέρα που είναι τώρα γυναίκα μου. Ο Θράσυλλος, λοιπόν, πέθανε αφού άφησε αυτά μόνον τα γνήσια παιδιά και τα όρισε κληρονόμους της περιουσίας του. Εγώ δε και ο Θρασύλοχος μολονότι κληρονομήσαμε από τους πατέρες μας τόσον μεγάλη φιλία όση λίγο πριν σας ανέφερα ότι κληρονομήσαμε, την κάναμε ακόμη μεγαλύτερη εκείνη που κληρονομήσαμε. Γιατί όσο ήμαστε ακόμη παιδιά, αγαπούσαμε ο ένας τον άλλο περισσότερο από τους αδερφούς μας, και δεν παίρναμε μέρος ούτε σε θυσία ούτε θεωρία ούτε σε καμιά άλλη γιορτή αν δεν ήμαστε μαζί· αφού δε γίναμε άνδρες, ποτέ μέχρι τώρα δεν κάναμε κάτι το αντίθετο ο ένας προς τον άλλο, αλλά ο ένας ήξερε τα ατομικά ζητήματα του άλλου και είχαμε την ίδια θέση σχετικά με τα ζητήματα της πόλεως και θεωρούσαμε τα ίδια άτομα φίλους και ξένους.

Μτφρ. Γ. Α. Καρατσώλης. 1997.

Γ2. Στο απόσπασμα διαφαίνεται ότι η φιλία του αφηγητή με τον Θρασύλοχο υπήρξε πολύ ισχυρή και από την παιδική τους ηλικία. Ήδη ως παιδιά αγαπούσαν ο ένας τον άλλον περισσότερο από τους αδελφούς τους και δεν συμμετείχαν σε θυσίες, θεωρίες ή άλλες γιορτές εάν δεν ήταν μαζί. Καθ' όλη την ενηλικίωσή τους η φιλία τους διατηρήθηκε και μάλιστα ενισχύθηκε, καθώς ποτέ δεν έκαναν ο ένας κάτι αντίθετο στον άλλο και γνώριζαν τα προσωπικά ζητήματα του καθενός. Η στενή αυτή σχέση καθόριζε και τη στάση τους απέναντι στην πόλη και στους ανθρώπους γύρω τους, αφού είχαν την ίδια γνώμη σχετικά με τα δημόσια θέματα και θεωρούσαν φίλους και ξένους τα ίδια άτομα. Συνεπώς, η φιλία τους δεν ήταν μόνο προσωπική αλλά επεκτεινόταν και στον δημόσιο βίο, καθορίζοντας την κοινωνική και πολιτική τους συμπεριφορά.

Γ3. ***θυγάτηρ:*** θυγατρός, θυγατρί, θύγατερ

παῖδας γνησίους: παιδός γνησίου, παιδί γνησίῳ, παῖ γνήσιε

ἄνδρες: ἀνδρός, ἀνδρί, ἄνερ

ἐμοὶ: ἡμῖν

ἄλλην: ἄλλο

ἐγένετο: γενοῦ, ἐγιγνόμεθα

ἐχρώμεθα: χρῷτο, χρήσασθαι

Γ4.α. *κληρονόμους:* είναι κατηγορούμενο στο αντικείμενο της μετοχής *καταστήσας*, *τούτους*.

παρὰ τῶν πατέρων: είναι εμπρόθετος προσδιορισμός της προέλευσης στο *παραλαβόντες*.

τῆς ὑπαρχούσης: είναι επιθετική μετοχή ως γενική συγκριτική από το *μείζω*.

ἡμῖν αὐτοῖς: δοτική αντικειμενική στο ἐναντίον.

τῶν ἰδίων: είναι αντικείμενο στο ρήμα κοινωνοῦμεν

β. «*Ἕως μὲν γὰρ παῖδες ἦμεν*»: Δευτερεύουσα χρονική πρόταση, εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο *ἕως*, εκφέρεται με οριστική (ἦμεν), γιατί προσδιορίζει χρονικά κάτι καθορισμένο και πραγματικό και δηλώνει σύγχρονο. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου.

Τις απαντήσεις επιμελήθηκε η καθηγήτρια

Πετρίδου Βάσω